

beslutninger truffet af bestyrelsen i kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse.

Begrundelsen for at sidestille beslutninger truffet af bestyrelsen i kommunale fællesskaber med beslutninger truffet af kommunalbestyrelsen er, at kommunale fællesskaber er karakteriseret ved, at der sker en kompetenceoverførsel fra de deltagende kommuner til fællesskabet. Et kommunalt fællesskab, der er godkendt efter lov om kommunernes styrelse § 60, er således udtryk for, at den i lovgivningen fastsatte kompetence- og opgavefordeling er fraveget. Det kommunale fællesskab udøver ikke funktioner på kommunernes vegne i henhold til delegation, men har en selvstændig kompetence.

For så vidt angår forpligtelser efter ratificerede konventioner samt EU-forordninger, vil disse også falde ind under begrebet »offentlig regulering«.

Formålet med § 2, stk. 2, er at sikre, at politisk bestemte reguleringer og beslutninger truffet med hjemmel i lovgivning, herunder reglerne om kommunernes ulovbestemte opgaver (kommunalfuldmagten), ikke kan underkendes af konkurrencemyndigheden, idet disse reguleringer og beslutninger kan være betinget af andre samfundshensyn end hensynet til konkurrencen. Det er en given forudsætning, at konkurrencemyndigheden ikke kan gå ind i en legalitetsprøvelse af sådanne reguleringer og beslutninger.

Det fremgår af stk. 2, 2. pkt., at afgørelse af, hvorvidt en konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering m.v., træffes af den myndighed m.v., der har fastsat reguleringen, eller såfremt reguleringen er fastsat ved lov eller EU-forordning, af vedkommende minister. Det følger dog af dansk rets almindelige regler, at den endelige afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt en erhvervsvirksomheds konkurrencebegrænsning har hjemmel og dermed er omfattet af § 2, stk. 2, 1. pkt., henhører under domstolene.

En anden situation er den, at der i anden lovgivning er eller bliver fastsat bestemmelser med sigte på aktivt at fremme konkurrencen på et eller flere delmarkeder, som eksempelvis en række af bestemmelserne i telelovgivningen, der hjemler en række direkte indgreb i samtrafikpriser og -vilkår. De indgrebsmuligheder, der følger af sådan sektorspecifik lovgivning, jf. *lex specialis* princippet, består fortsat og vil skulle håndhæves af den pågældende ressortmyndighed.

Det må anses for hensigtsmæssigt, at Konkurrencerådet og de pågældende sektormyndigheder i forbindelse med eventuelle indgreb løbende koordinerer indsatsen med henblik på at undgå overlappning eller modstridende beslutninger.

Der kan således ikke opstå en retstilstand, hvor såvel Konkurrencerådet som en sektorspecifik myndighed har kompetence til at gribe ind over for det samme forhold.

Desuden bør den retstilstand, hvor hverken den sektorspecifikke myndighed eller Konkurrencerådet kan gribe ind, ikke kunne opstå.

Forslaget indebærer således, at lovens forbudsbestemmelser ikke finder anvendelse på konkurrencebegrænsninger, som er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering m.v. Forslaget er en præcisering af en lignende bestemmelse i den gældende konkurrence Lov § 2, nr. 1, 2. pkt., således at reglens ordlyd bringes i overensstemmelse med den praksis, der har udviklet sig inden for den gældende konkurrence Lov. Forslaget til stk. 2 indebærer ikke særlige indholdsmæssige krav til reguleringens ordlyd.

Derimod kræves, at hjemlen til at gennemføre en offentlig regulering er udnyttet, svarende til hidtidig praksis efter den gældende konkurrence Lov. Den omstændighed, at en offentlig myndighed har hjemmel til at udstede regler, indebærer ikke i sig selv, at kravet om lovregulering er opfyldt.

Lovforslagets § 2, stk. 2, 3. pkt., giver konkurrencemyndigheden mulighed for at rette henvendelse til den pågældende myndighed m.v. og påpege mulige skadelige virkninger for konkurrencen. Bestemmelsen følger hidtidig praksis, men er gjort mere effektiv ved at indføje en pligt for den pågældende myndighed til at svare på henvendelsen inden for 3 måneder fra modtagelsestidspunktet. Den foreslåede bestemmelse præciserer endvidere Konkurrencerådets adgang til i en sådan henvendelse at fremkomme med forslag til fremme af konkurrencen på det pågældende område.

Forud for en sådan henvendelse forudsættes Konkurrencerådet at drøfte sagen med den pågældende myndighed.

En § 2, stk. 2-henvendelse kan offentliggøres, ligesom den offentlige myndigheds svar på Konkurrencerådets henvendelse kan offentliggøres, jf. § 13, stk. 2. Offentliggørelsen vil ske ved Konkurrencerådets foranstaltning. Heri ligger en forudsætning om, at en offentlig myndighed i forbindelse med besvarelsen kommer med en begrundet stillingtagen til Konkurrencerådets anbefaling.

Under den gældende konkurrence Lov er det altid Konkurrencerådet og ikke rådets sekretariat, der retter en offentliggjort § 15-henvendelse til andre offentlige myndigheder. Ud fra hensynet til at give henvendelser efter lovforslagets § 2, stk. 2, mest mulig vægt både over for den pågældende myndighed og i den offentlige debat er det fundet hensigtsmæs-